

List od preláta (December 2006)

15.12.2006

Moji milovaní! Nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

O dva dni začne Advent, liturgické obdobie, v ktorom nás Cirkev na jednej strane vyzýva, aby sme mysleli na koniec časov, keď sa zjaví Kristus v odblesku svojej slávy, aby súdil všetkých ľudí; a na druhej strane, aby sme sa pripravili na oslavu jeho narodenia v čase pred dvadsiatimi storočiami.

Tieto dva príchody navzájom úzko súvisia. V prvom príchode Pána sa obzvlášť prejavilo Božie milosrdenstvo; v druhom sa zreteľne prejaví jeho spravodlivosť. Oba sú však prejavom Božej lásky k ľuďom, ako učí svätý Pavol: *Veď zjavila sa Božia milosť na spásu všetkým ľuďom a vychováva nás, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a žili v tomto veku triezvo, spravodlivo a nábožne, a tak očakávali blahoslavenú nádej a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista, ktorý vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej neprávosti a očistil si vlastný ľud, horlivý v dobrých skutkoch*[1].

Využime túto príležitosť, ktorú nám teraz liturgia ponúka na osobnú meditáciu o posledných veciach a na to, aby sme iným ľuďom pripomenuli tieto úžasné pravdy viery. Ľudia majú často akýsi strach z myšlienky na posledné veci. Božie deti, Kristovi

apoštoli – bez dramatizovania, ale taktiež beznaivty-, musíme druhým ľuďom umožniť – bez toho aby sme sa sami považovali za lepších – aby si tieto skutočnosti uvedomili. V mnohých prípadoch to môže byť začiatok ich hlbokého obrátenia alebo ich väčšieho priblíženia sa k Bohu.

Pred niekoľkými týždňami nás Benedikt XVI. vyzýval, aby sme uvažovali nad Božím súdom, ktorý príde a bude stretnutím so spravodlivosťou, ktorá bude zodpovedať túžbe po spravodlivosti, ktorá sídli v našich srdciach. **Či snád nechceme všetci, aby sa jedného dňa dostalo spravodlivosti všetkým nespravodlivo odsúdeným, všetkým, ktorí po celý svoj život trpeli a zomreli po živote plnom bolesti? Nechceme snád všetci, aby na konci zmizla všetka nespravodlivosť a utrpenie, ktoré vidíme v dejinách; aby na konci**

**mohli byť všetci naplnení radosťou
s poznaním, že všetko malo
zmysel? Tento triumf
spravodlivosti, toto spojenie
zdanlivo bezvýznamných úlomkov
dejín v jeden celok, v ktorom
vládnú pravda a láska - toto je súd
nad svetom. Naša viera nechce,
aby sme mali strach; chce nás však
priviesť k zodpovednosti.
Nesmieme náš život premárniť,
nesmieme ho zneužiť; ani ho
nesmieme chcieť mať iba pre nás
samých. Nesmieme byť ľahostajní
voči nespravodlivosti, nesmieme
sa stať spolubežcami alebo
spolupáchateľmi. Musíme
rozpoznať naše poslanie v dejinách
a musíme sa snažiť splniť ho.
Nejedná sa o strach, ale o
zodpovednosť; je potrebná
zodpovednosť a starosť o našu
spásu a o spásu celého sveta. K
tejto úlohe musí prispieť každý z
nás[2].**

Prosme Ducha Svätého, moje dcéry a synovia, aby vložil do našich úst vhodné slová, aby sme účinne oslovili duše. Bázeň pred Bohom, dar Tešiteľa, znamená predovšetkým, že synovia nechcú zarmútiť svojho Nebeského Otca. Uvažovanie nad smrťou a viera v osobný súd, vo všeobecný súd a v posledné veci je účinným prostriedkom na to, aby mnohí zanechali hriech. Nie je to žiaden strach, ale istota, že život milosti je životom plným radosti, tu i po smrti. Preto náš Otec napísal: *“Príde súdiť živých i mŕtvych,“ tak sa modlíme vo Vyznaní viery. – Kiežby si nikdy nezabudol na onen súd a onú spravodlivosť a... na Sudcu[3].* A taktiež: *Netúži tvoja duša po tom, aby bol tvoj Boh Otec spokojný, keď ťa bude súdiť?[4].*

Advent sa nám predstavuje ako čas radosti a nádeje. Ba viac, **môžeme povedať, že Advent je časom, v ktorom si majú kresťania vo**

svojom srdci vzbudiť nádej, že s Božou pomocou môžu premieňať svet[5]. Cirkev zdôraznila tento aspekt v nedávnom sviatku Krista Kráľa, keď nám pripomenula, že máme spolupracovať na nastolení Božieho kráľovstva na zemi. Je to úloha na každý deň, aby sme sa pripravovali v situáciách všedného života na stály príchod Pána do duší. Nezabúdajme, že Ježiš Kristus neprišiel len v prvé Vianoce, alebo že sa zjaví až na konci časov. Náš Pán si želá byť stále prítomný v našich dušiach a počíta s nami, aby posvätil všetky ušľachtilé ľudské skutočnosti. Pôsobí prostredníctvom milosti vo sviatostiach – obzvlášť vo svätej spovedi a vo svätom prijímaní – a tiež prostredníctvom príkladu a slova svojich učeníkov, svojich priateľov.

Zatiaľ čo v prvej časti Adventu, ako som poznamenal na začiatku listu, liturgia upriamuje našu pozornosť na

druhý príchod Krista, od 17. decembra sa koncentruje na bezprostrednú prípravu na Vianoce. Putujme teda k Betlehemu spolu s Máriou a Jozefom. Ukážu nám, ako prejavovať Ježišovi lásku a nežnosť, ako ho nasledovať a ako sa do neho zamilovať. Plodom tejto dôvernosti bude túžba, ktorú svätý Josemaría vyjadril pred 75 rokmi slovami: *Chcem, aby moja prítomnosť zapálila svet v okruhu mnohých kilometrov neuhasiteľným ohňom. Chcem vedieť, že som Tvoj. Potom môže prísť kríž: nikdy nebudem mať strach z pokánia... Trpieť a milovať. Milovať a trpieť. Aká úžasná cesta! Trpieť, milovať a veriť: viera a láska. Petrova viera. Jánova láska. Pavlova horlivosť[6].*

Modlime sa naďalej za Svätého otca, každý deň naliehavejšie.

Nepochybujem o tom, že ste ho sprevádzali počas jeho cesty v Turecku vašou modlitbou a

radostnou obetou. Snažme sa o to, aby sa mnoho ľudí zjednotilo v modlitbe za jeho osobu a jeho úmysly. A nezabudnite na moje úmysly. Nech sa pre vás nestanú iba zvykom.

S láskou vás žehná

Váš Otec

+ Javier

Rím, 1. decembra 2006

[1] *Tít* 2, 11-14

[2] Benedikt XVI., Kázeň, 12.9.2006

[3] Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 745

[4] *Tamtiež*, č. 746

[5] Benedikt XVI., Príhovor k Anjel Pána, 27.11.2005

[6] Sv. Josemaría, *Osobné poznámky*, č. 518 (28.12.1931)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-od-prelata-
december-2006/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-od-prelata-december-2006/) (23.02.2026)